

[Undervisningsministeren.]

stemmelsesret, og nu vil jeg tillade mig i modsætning til, hvad andre har gjort her i dag, at prøve at se på, hvor studenternes mest reelle interesse i at have medindflydelse ligger. Det gør den efter min opfattelse i studienævnene; den ligger først og fremmest i studiets tilrettelæggelse, studieplanernes udformning, studieplanernes overholdelse, således at pensum ikke gradvis gror i vejret, for at nævne et enkelt eksempel. Her har de studerende først og fremmest en interesse i at have en virkelig medindflydelse, og den får de gennem bestemmelsen om de 50 pct.s repræsentation i studienævnene.

Ved siden deraf kommer spørgsmålet om deres medbestemmelse på de øvrige områder, og dér er reglen altså $\frac{1}{3}$. Jeg finder den rigtig, og man bør vel her i virkeligheden skære helt igennem i den diskussion, der er ført, ikke så meget her i dag, men måske snarere fra studenternes side, og hvor ønsker er ført stærkt frem i visse tilfælde. Man har ønsket fra studentside, at der skulle større samfundsmæssig indseende og større samfundsmæssig kontrol med universiteterne, med forskningen, og jeg kan principielt ikke være uenig i dette, men jeg må fastholde, at dette større samfundsmæssige indseende skal ske via folketinget, via lovgivningen. At lade det ske, som man fra nogle sider inden for studenterne ønsker det, ved almindelige valg af repræsentanter til universiteternes øverste ledelse, forekommer mig at give studentergruppen en privilegeret politisk indflydelse, og sådanne valg ville meget let blive rent politisk bestemt.

Jeg tror, at jeg med denne udtalelse har skåret problemet ganske klart ud, så vi kan drøfte det videre igennem. Vi har valgt fra regeringens side at stille forslag om valg af de faglige råd og den faglige repræsentation frem til konsistorium. Det vil kunne diskuteres, og jeg er rede til at diskutere det indgående i udvalget. Jeg kan vel se, at det har visse vanskeligheder; det har f. eks. den vanskelighed, som hr. Samuelson påpegede,

at studenter kan komme til at skulle repræsentere 2 steder, fakultetsrådet eksempelvis og konsistorium. Det problem vil kunne løses ved, at der vælges suppleanter, som kan træde ind, således at ingen behøver at sidde som repræsentant mere end ét sted. Hr. Samuelson nævnte, om studenterrådsformanden kunne være, om jeg så må sige, født medlem af konsistorium. Jeg har ikke tænkt over dette tidligere, det er vel noget, der kan drøftes i udvalget; jeg tør i hvert fald godt være med til at tænke tanken igennem, men uden at tage nogen art af stilling på forhånd.

Der er givet udtryk for, at fakultetsgrænserne skulle brydes mere ned, at man skulle fremme institutdannelsen, og det er alle vist enige om. Jeg tror også, at man realistisk skal erkende, at det gøres ikke ved at vedtage det i en lov; det er en omstrukturering, som kan tilstræbes, man kan tilkænde give ønsket om den, men det tager sin tid at få en sådan omstrukturering gennemført. Men at det er det, vi gerne vil sigte imod, fremgår af fremsættelsestalen og i øvrigt også af bemærkningerne til lovforslaget. I den udstrækning, vi kan fremme det også ved styrelsesloven, skal jeg gerne være rede til at medvirke hertil, men der melder sig en række problemer i forbindelse hermed.

Hermed tror jeg at jeg har taget de væsentligste punkter frem af det, der har været nævnt fra ordførernes side her i dag, og også berørt de væsentligste af de problemer, som vi skal arbejde med i udvalget.

Endelig vil jeg gerne endnu en gang sige tak både for positiv velvilje og positiv kritik og tilsige mit bidrag til et udmærket udvalgsarbejde.

Orla Møller: Jeg har kun nogle få bemærkninger i forbindelse med nogle af de ting, der er blevet sagt i ordførertalerne.

Hr. Knud Bro åbenbarede tilsyneladende, at det var en konservativ indflydelse, der havde givet den stærke stramning af organisationsfriheden for studenterne, og det noterer jeg særlig i forbindelse med